

مجلس آرای

فخری هروی

تصحیح و تحقیق

دکتر هادی بیدکی

دانشگاه علم و صنعت اسلامی - دانشکده فنی و مهندسی - دکتر هادی بیدکی - دکتور علی حسینی - دکتر سید علی جعفری
دکتر علی ابراهیمی - دکتر علی احمدی - دکتر محمد علی احمدی - دکتر محمد علی احمدی - دکتر علی احمدی

دانشگاه علم و صنعت اسلامی - دکتر علی احمدی - دکтор علی احمدی - دکتر علی احمدی - دکتر علی احمدی

مجموعه انتشارات
ادبی و تاریخی

موقوفات دکتر محمود افشار

[۱۱۶] گنجینه زبان و ادبیات فارسی دری

هیئت گزینش کتاب و جایزه
دکتر سید مصطفی محقق داماد - دکتر محمد رضا شفیعی کدکنی - دکتر
دکتر حسن انوری - دکتر فتح الله مجتبایی - دکتر محمود
دکتر محمد افشاری - فقار، امید انتظامی

د. گذشتگان

یرج افشار - دکتر سید جعفر شهیدی - دکتر جواد شیخ‌الاسلامی - دکتر اصغر مهدوی - دکتر بحر، مهدوی،

مجلس آرای

فخری هروی

دکتر هادی بیدکی تصحیح و تحقیق

گرافیست، طراح و مجری جلد کاوه حسن بیگلو

حروفچین و صفحه آرا زینب نورپور جویباری

ویرایش دفتر نشر بنیاد موقوفات دکتر محمود افشار

لینتوگرافی صدف

چاپ من آزاده

صحابی فرد

تیباڑ ۲۲۰۰ نسخه

چاپ اول ۱۴۰۱

انتشارات دکتر محمود افشار ناشر

خیابان ولی عصر، بالاتر از پارک وی، خیابان عارف نسب، کوی دبیرسیاقی (لادن)، شماره ۶

تلفن: ۰۲۲۷۱۱۵ دوزنما: ۰۲۲۷۷۱۱۴

با همکاری انتشارات سخن

خیابان انقلاب، خیابان دانشگاه، خیابان وحدت نظری، بلاک ۴۸

تلفن: ۰۶۶۴۰۵۶۲ دوزنما: ۰۶۶۹۵۳۸۰۴-۵

تلفن تماس برای تحویل کتاب در تهران و شهرستان‌ها

۰۶۶۹۵۳۸۰۴-۵

شورای تولیت

متولیان مقامی

رئیس مجلس - رئیس دیوان عالی کشور - وزیر فرهنگ (وزیر آموزش و پیروزش)،

وزیر بهداشت و درمان و آموزش پزشکی) - رئیس دانشگاه تهران (یا معاونان اول هریک از این پنج مقام) (طبقه، ماده ۲ و قفظیمه)

متولیان منصوص و منسوب

دکتر سید مصطفی محقق داماد (نس)، دکتر محمد رضا شفیع، دکتر حمیدرضا احمدی

دکتر زاله آموزگار - دکتر احمد میر (یازده) - ساسان دکتر افشار - آش افشار (نایس)

هیئت مدیره (منتخب شورای تولیت)

دکتر سید مصطفی محقق داماد (رئیس) - دکтор محمد اسلامی (نایب رئیس)

دکتر محمد افшиن و فایی (مدیر عامل) - حمیدرضا رضایی‌زدی (خزانه‌دار)

درگذشتگان

دکتر مهدی آذر - حبیب الله آموزگار - دکتر حمید آموزگار

ایرج افشار، سرپرست عالی و پازس (منصوب واقف، از ۱۳۶۳ (۱۳۸۹) - مهر یا به دکت افشار

هروز افشار یزدی - سید محمود دعایی - دکتر سید حسن شهیدی، رئیس هیئت مدیره: ۱۳۴۳ = ۱۳۰۳

دكتور جواد شيخ الاسلامي - اللهم صالح - دكتور منصور متضمن - دكتور احمد فؤاد

دکتر پیغمبر مهدوی - دکتر علی محمدی - دکتر محمدعلی ۱۵۰

مقدمه مصحح	۱۷۱
(۱) احوال و آثار فخری هروی	۱۷۱
(۱-۱) احوال فخری	۱۷۱
(۲-۱) آثار مکتوب فخری	۱۷۷
(۲) مجلس آرای	۱۷۷
(۱-۲) کتابشناسی	۱۷۷
(۲-۲) نسخه‌شناسی	۱۷۹
(۳) ضرورت تصحیح	۱۸۰
(۴) شیوه تصحیح	۱۸۶
(۵) تشکر و قدردانی	۱۸۹
(۶) علائم و اختصارات تصحیح	۱۹۰
(۷) آغاز و انجام موجود نسخه خطی مجلس آرای	۱۹۱
متن مجلس آرای	۱۹۳
علیقات	۱۹۹
علیقات عام	۱۰۱

مقدمه مصحح

در این کارم مقدمه اشاره شده که پیش از قدم زدن به مسیر ملک
پس از این مدت راهنمایی مخصوص را در آن داشتند که میتوانند در
دریاری خود را هر دوی و اندک را بگذرانند و آن را در مسیر خود را بگذرانند
و مسیر از اینجا باشد.

مقدمه مصحح

در حباب رسالت اینجا مقدمه اشاره شده که پیش از این مدت راهنمایی را به پیشگاه است
و آنها پیش از اینجا باشند و مسیر خود را بگذرانند و آن را در مسیر خود را بگذرانند
و مسیر از اینجا باشد. در هشت مقاله با عنوان «پیشگاه خودی هر دوی
و اندک از اینجا» در سال ۱۸۹۵ م. در مجله پژوهشگاه ادبیات دانشگاه فردوسی مشهد
 منتشر گردید این مقاله بعد از انتشار چند در ایران و چند در خارج از ایران
 مسیر خود را بگذرانند و مسیر خود را بگذرانند و آن را در مسیر خود را بگذرانند
 در همان مکالمه عقل تاریخ ادبیات در ایران از تاریخ نوکرمهای هزاری
 ذکر شده با اینکه این مکالمه در شهر رشت میگذرد و گردد که از معلمات اینکه این
 که در اینجا این از این معلمات اینکه شده و مطالعه آنها اطلاعات نی را باشد
 و گردد نکمل نگوییده است.

Aug 17

170
171
172

170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180

what exactly

مقدمه مصحح

در ابتدا لازم است اشاره شود که بیش از نیم قرن پیش، نخستین بار حسام الدین راشدی، محقق بر جستهٔ پاکستانی تحقیق علمی و نسبتاً جامعی دربارهٔ فخری هروی و آثار او انجام داد و آن را در مقدمهٔ روضهٔ سلاطین و جواهر العجایب که خود تصحیح کرده بود، در سال ۱۹۶۸م. به زبان اردو به چاپ رساند؛ سپس، محمد ظفر متن مقدمهٔ راشدی را به پیشنهاد احمد گلچین معانی به فارسی برگرداند و در هیئت مقاله با عنوان «فخری هروی و سه اثر او» در ۱۳۵۰ش. در مجلهٔ دانشکدهٔ ادبیات دانشگاه فردوسی مشهد منتشر کرد. این مقدمه بعد از انتشار، چه در ایران و چه در خارج از ایران بسیار مورد توجه و مراجعه قرار گرفت و اغلب اطلاعاتی که بعد از راشدی در منابع مختلف، مثل تاریخ ادبیات در ایران و تاریخ تذکره‌های فارسی ذکر شده، با اندکی دخل و تصرف همگی برگرفته از مقدمهٔ راشدی است که در اینجا نیز از این مقدمه استفاده شده و مطالب آن با اطلاعات نویافتهٔ دیگری تکمیل گردیده است.

۱) احوال و آثار فخری هروی

۱-۱) احوال فخری

آگاهی ما درباره زندگی فخری محدود است به اطلاعات پراکنده و اندکی که یا خود او در برخی از آثارش به آن اشاره کرده یا در بعضی از تذکره‌ها ذکر شده است.

تاکنون هیچ نسخه خطی ای از آثار فخری یافت نشده که به دستخط مؤلف باشد تا نام و مشخصات دقیق او با استناد به آن آشکار شود؛ بنابراین، هویت فخری در نسخه‌های خطی آثار او به چند صورت مختلف ثبت شده است:

- سلطان محمد بن امیری (امیر علی شیر نوایی، ۱۳۹۸: ۱۱۲).
- فخری بن امیری (فخری هروی «الف»، ز. ۹۷۰، گ. اپ؛ همان «ز»، گ. ۴پ).

- فخری بن محمد امیری (همان «ب»، گ. ۲، همان ۱: ۱۹۶۸).
- فخری بن محمد امیر (همان «ج»، ز. ۹۷۰، گ. ۹۲پ).
- فخری بن امیر هروی (همان «د»، گ. ۵، همان ۱: ۱۹۶۸).
- فخری بن محمد امیر هروی (همان «ط»، ز. ۹۷۰، گ. ۳۶پ؛ همان ۲: ۱۹۶۸).
- فخری سلطان محمد بن امیر (راشدی ۲: ۱۳۵۰: ۴۳۴).
- فخر بن امیر هروی (همان ۳: ۱۳۵۰: ۴۳۴؛ فخری هروی «ح»، ز. ۹۷۰، ص ۴۶۵).

۱. به نقل از نسخه خطی شماره ۱۳۴ (ردیف ۶۴۴) روضة‌السلطین محفوظ در کتابخانه ملی برلین.

۲. به نقل از نسخه خطی شماره ۲۳۵ (ردیف ۱۳۳۸) تحفة‌الحیب محفوظ در کتابخانه بنیاد خاورشناسی آکادمی علوم تاشکند.

۳. به نقل از نسخه خطی شماره ۸۳۰۰ (ردیف ۲۰۴۶) که آن را اشتباه ۱۰۴۶ ثبت کرده‌اند) هفت‌کشور محفوظ در کتابخانه بنیاد خاورشناسی فرهنگستان علوم تاشکند، کتابت ۱۱۹۷ق.

- فخرالدین بن امیری هروی (نوشاهی، ۱۳۹۰: ۵۳۱-۵۳۲).

به هر حال، فخری سلطان محمد و پدرش محمدامیر نام داشت (امیر علی شیر نوایی، ۱۳۹۸: ۱۱۲؛ فخری هروی، ۱۹۶۸: ۲) و «فخری» تخلص شعری سلطان محمد است که مکرراً در اشعار خود به کار برده است (فخری هروی، ۱۹۶۸: ۱۴۹-۱۸۱). همچنین، وجود صفت نسبی «هروی» در کنار نام و مشخصات فخری، به زادگاه و سکونتگاه او، هرات اشاره دارد.

از دوران کودکی و نوجوانی فخری اطلاعاتی در دست نیست؛ اما بر اساس اشارات صریح یا ضمنی او در برخی از آثارش، معلوم است که فخری در ابتدا ساکن هرات بوده و به شاه اسماعیل صفوی (حک. ۹۰۷-۹۳۰ق) و گماشتگان او در خراسان و هرات ارادت خاصی داشته است؛ چراکه هفت کشور را به نام و مدح شاه اسماعیل و وکیل و امیر او، کمال الدین شاه حسین اصفهانی (ف. ۹۲۹ق) و خواجه میرک، وزیر زینل خان شاملو (ف. ۹۳۴ق)، حاکم وقت خراسان مزین کرده است (فخری هروی «د»، ز. ۹۷۰ق، گ. ۳-۳پ، ۱۵۰-۱۵۰پ؛ همان «ح»، صص ۴-۸).^۱

فخری در لطایف‌نامه هم ارادتش را به صفویان با نام بردن از شاه اسماعیل و شاه حسین اصفهانی و مدح آنها آشکار کرده (امیر علی شیر نوایی، ۱۳۹۸: ۱۱۳، ۳۸۷-۳۹۰) و نخستین شرح احوال قسم ششم لطایف‌نامه را به معروفی خواجه میرک اختصاص داده و او را چنین توصیف کرده است: «خواجه میرک در ایام حکومت مملکت پناهی زینل خان وزیر یک‌قلمه خراسان بود. این فقیر دولت ملازمت او را دریافت. چندان بزرگی و همت و اخلاقی حمیده از او مشاهده افتاد که مزیدی بر آن متصور نباشد. طبع

۱. به نقل از نسخه خطی شماره ۱۱۴/۹۰۲ هفت کشور محفوظ در کتابخانه عارف حکمت در مدینه.

لطیف دارد. اگرچه به نظم مداومت نمی‌کند؛ اما اگر گاهی افتاد، التفات هم می‌کند» (همان: ۳۷۴).

فخری در *لطایف‌نامه* سه نفر دیگر از درباریان شاه اسماعیل را هم ستایش کرده است: اول، سام‌میرزا صفوی (ف. ۹۷۵)، مؤلف *تحفه سامی*؛ دوم، درمش خان شاملو (ف. ۹۳۱)؛ سوم، خواجه حبیب‌الله ساوجی (ف. ۹۳۲) (همان: ۱۱۴-۱۱۵)؛ چراکه این سه نفر به دستور شاه اسماعیل در سال ۹۲۸ وارد خراسان و هرات شدند تا سام‌میرزا حاکم خراسان، درمش خان نایب‌السلطنه و خواجه حبیب‌الله وزیر او باشد (خواندگی، ۱۳۳۳: ۵۸۶-۵۸۷).

فخری از میان افراد فوق به تدریج با خواجه حبیب‌الله صمیمیت خاصی پیدا کرد و از روی ارادتی که به او داشت، *تحفه الحبیب* و *رساله معما* را به نام و ستایش خواجه مزین کرد و حتی نام *تحفه الحبیب* را از اسم او برگرفت (فخری هروی «الف»، ز. ۹۷۰، ق. ۲، ر. همان «و»، گ. ۵۳-۵۴).

خراسان در اواخر عهد تیموری (حک. ۹۱۱-۷۷۱) مکرراً هدف تاخت و تاز از بکان قرار گرفت و امنیت سابق خود را از دست داد. قتل و غارت از بکان در اوخر حکومت شاه اسماعیل و اوایل حکومت شاه تهماسب صفوی (حک. ۹۳۰-۹۸۴) نیز تکرار شد و حتی به عهد شاه عباس اول (حک. ۹۸۵-۱۰۳۸) هم کشیده شد. در این بحبوحه، بسیاری از شاعران خراسان را به مقصد شبیه‌قاره و ممالک عثمانی ترک کردند؛ اما فخری به هرات و خراسان دلبستگی داشت و تا هشت سال بعد از درگذشت حامی و ممدوح خود، خواجه حبیب‌الله ساکن هرات بود تا اینکه در ۹۴۰ به قصد ادای فریضه حج، به سوی مکه حرکت کرد؛ اما معلوم

نیست که به چه دلیل مسیر سفر را از مکه به سوی سند تغییر داد (فخری هروی «ج»، ز. ۹۷۰، گ. ۱؛ همان، ۱۹۶۸: ۱۱۳).

سند از لحاظ جغرافیایی پل ارتباطی خراسان و هند بود و نسبت به خراسان امنیت بیشتری، خصوصاً برای شاعران و نویسنده‌گان ایرانی، داشت؛ بنابراین، فخری نیز مانند بسیاری از کوچندگان خراسانی مدتی در آنجا اقامت گزید. تاریخ ورود او به سند دقیقاً مشخص نیست؛ اما به عقیده راشدی (۱۳۵۰: ۴۴۸)، قرائتی در برخی مطالب صنایع الحسن مشهود است که طبق آن، فخری باستی بین ۹۴۷-۹۴۰ ق وارد سند شده باشد؛ زیرا او در سه بیت یکی از قصاید مدحی خود به ۲/۵ سال سرگردانی همایون میرزا در سند و فرار او به ایران اشاره کرده است؛ در حالی که سفر همایون به ایران در ۹۴۷ ق رخ داده و فخری از اواسط ۹۴۷ ق تا این سال در سند حضور داشت و از نزدیک شاهد سرگردانی و فرار او بود.

ورود فخری به سند با حکومت میرزا شاه‌حسن ارغون (حک. ۹۳۰-۹۶۲ ق) بر آنچا مصادف بود؛ بنابراین، فخری از همان ابتدای ورود به ملازمت شاه‌حسن و همسرش، حاجیه ماهبیگم درآمد و صمیمت او و شاه‌حسن در حدی بود که فخری روضة‌السلطین، صنایع الحسن و تصمیمات را به نام و مدح شاه‌حسن مزین کرد و حتی اسم صنایع الحسن را نیز از نام او برگرفت (فخری هروی، ۱۹۶۸: ۲؛ همان «ط»، ز. ۹۷۰، گ. ۹۶۳؛ همان «ج»، گ. ۹۲-۹۳ پ-پر).

دربار شاه‌حسن پناهگاه خوبی برای شاعران و نویسنده‌گان کوچیده از خراسان بود و شاه‌حسن نیز در حمایت از این گروه کوشاند، خصوصاً که دربار او مکانی بود برای برگزاری محافل ادبی و قرائت، سرايش و نقد